

Evolutia unui cuplu de personaje într-o comedie studiata O scrisoare pierduta - I.L.Caragiale

Introducere

Ion Luca Caragiale este unul dintre cei patru mari clasici ai literaturii romane, alaturi de Ion Creanga, Ioan Slavici si Mihai Eminescu. Autor al volumului *Momente si schite*, precum si al numeroaselor nuvele grupate în fantastice (*La hanul lui Manjoala*), psihologice (*Kir Ianulea, O facile de Pasti*) sau realiste (*Doua loturi*), Caragiale a imbogatit literatura dramatica prin comedii precum *O noapte furtunoasa*, *O scrisoare pierduta*, *Conu Leunida fata cu rectiunea*, *D'ale carnavalului* sau prin drama *Napasta*.

Prima dintre operele enumerate mai sus reprezinta capodopera maestrului, fiind o comedie de moravuri ce are ca tema prezentarea vietii politice din capitala unui judet de munte, în preajma alegerilor. Comedie de caractere prin multitudinea tipurilor umane ilustrate, comedie politica prin surprinderea reactiilor personajelor aflate în situatii-limita, comedie sentimentală din perspectiva cuplului Zoe-Tipatescu, *O scrisoare pierduta* reprezinta o opera complexa, o frantura din marea fresca a societatii urbane romanesti din a doua jumatate a secolului al XIX-lea, realizata în operele marelui dramaturg.

Prezentarea unor trasaturi ale comediei, ca specie dramatica

Scrisa pentru a fi pusa în scena, avand un caracter fictiv, fiind împărțita în acte, scene și tablouri în care predomina ca modalitati de expunere dialogul și monologul, nuanțate de didascaliile autorului, *O scrisoare pierduta* este un text dramatic în care se regăsesc cele trei elemente definitorii ale comediei: starneste rasul prin satirizarea moravurilor societatii romanesti din a doua jumatate a secolului al XIX-lea, aduce în prim-plan personaje medioce ca statut social (cetateanul turmentat.) / intelectual (Pristanda) / moral (Zoe , Catavencu , Tipatescu , Trahanache) și are un final fericit (astfel încat situatia initiala nu este cu nimic afectata, intrucat conflictul este solutionat printr-o solutie de compromis).

Prezentarea relatiilor dintre cele doua persoanaje si a statutului lor

Unul dintre cuplurile cu cel mai mare impact în comedie *O scrisoare pierduta* este cel reprezentat de Zoe și Zaharia Trahanache: ei reprezinta ipostaza familiei ce cultiva valori imorale precum adulterul, minciuna, falsitatea, ipocrizia, tradarea. Stalp al puterii locale, venerabilul presedinte al tuturor "comitetelor și comițiilor", Zaharia Trahanache, are în prefectul stefan Tipatescu nu numai un "prieten", asa cum declară la sfârșitul piesei, ci în primul rand un amant al sotiei, un partener care să îl înlocuiască în timp ce participă la sedințele politice prelungite. Astfel, vorbind despre evoluția cuplului Zaharia-Zoe, vorbim de fapt despre triunghiul conjugal Tipatescu-Trahanache-Joitica.

Cuplul în discutie are o poziție socială privilegiată, dublată de un statut politic pe masura. În lista cu

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

"persoane", comicul de intentie este evident in prezentarea celor doi: prin enumerarea tuturor functiilor lui Trahanache, dar si prin desemnarea Zoei prin sintagma "sotia celui de sus", se sanctioneaza abuzul de putere, de pozitie sociala al familiei care, Impreuna cu prefectul Tipatescu, face din capitala judetului de munte propriul fief.

Diferenta de varsta dintre Zoe si Zaharia nu este singulara in comediiile lui Caragiale: o situatie similara Intalnim si in O noapte furtunoasa, Intre Veta si jupan Dumitrache. Trahanache ramane un personaj echivoc, interpretarile criticilor osciland intre a-l numi Incornoratul naiv si usor manevrabil si sotul care de fapt tolereaza adulterul. Ilustrativa in acest sens este Scena a IV-a din Actul I, in care Trahanache li aduce lui Tipatescu la cunostinta santajul lui Catavencu: el relateaza neutru toata Intrevederea cu adversarul politic, facandu-l pe Tipatescu sa creada ca banuieste relatia sa cu Zoe, iar dupa ce savureaza momentul de panica al prefectului, li ofera si alibiul moral al plastografiei. Astfel, in textul comediei exista argumente care sa sustina faptul ca Trahanache nu cunoaste natura relatiei Zoe-Tipatescu, dar si scene care dovedesc contrariul, personajul fiind una dintre enigmele piesei:

Evidențierea trasaturilor personajelor si a procedeelor de caracterizare, prin referire la scene semnificative

Fiind un text dramatic, trasaturile personajelor se evidențiaza mai ales prin analiza unor scene relevante, asadar prin modalitati indirekte. Echilibrul cuplului nu este pericolat de adulter, ci de pericolul de a fi publicata scrisoarea compromisatoare de catre Catavencu. Interesant este ca personajele nu Isi pun deloc problema destramarii cuplului, ci doar pe cea pierderii capitalului de influenta, de putere politica, ceea ce evidențiaza vanitatea si setea de putere a celor doua personaje.

Amenintarea lui Catavencu starneste in ambii nevoia de a impiedica publicarea biletului intim: voluntara, Zoe apeleaza la serviciile lui Pristanda pentru a-i intermedia o intalnire cu Catavencu si negociaza in numele lui Trahanache si al partidului acestuia, iar prezentul, abil_politician, cauta o arma de contrasantaj, convins fiind ca nu exista politician necorupt. Desi caile de a salva reputatia familiei si a partidului sunt diferite, scopul este comun: salvarea imaginii publice si a privilegiilor implicate de pozitia politica.

Actul al patrulea li infatiseaza pe cei doi membri ai familiei in situatii psihice diferite. Impulsiva si nerabdatoare, Zoe asteapta ca pe ghimpi o veste de la Catavencu si resimte acut pericolul continuarii santajului pe masura ce Agamemnon Dandanache insista in a-i considera pe ea si pe Tipatescu sotii si le povesteste situatia similara prin care a ajuns deputat, cu deosebirea ca Isi pastrase arma de santaj politic si pentru urmatoarele alegeri. Ea trece repede de la starea de agitatie la cea de jubilatie in momentul in care cetateanul tormentat o repune in posesia scrisorii, redevenind stapanita pe situatie. La polul opus, Trahanache este imperturbabil in pregatirea serbarii noului ales, dar disimuleaza cu viclenie posesia armei de contrasantaj.

Exprimarea unei opinii asupra relatiei personajelor din perspectiva finalului

Finalul este specific unei comedii: conflictul se rezolva printr-o solutie de compromis, iar situatia din

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

ultima scena prezinta personajele în relații identice cu cele din situația initială. Astfel, evolutia cuplului Zoe-Zaharia constă practic în evitarea unei situații compromisatoare, a cărei consecință nu este în niciun caz anularea adulterului, îngaduit indirect de Trahanache: "Eu n-am prefect, eu am prieten!".

Incheiere

Specific comediei, ambele personaje ilustrează tipuri umane, dar depășesc totuși schematismul teatrului clasic, fiind individualizate prin comportament, particularități de limbaj sau nume, dar și prin combinarea elementelor de statut social și psihologic. Zoe este nu numai cocheta și adulterina, ci mai ales femeia voluntară care conduce din culise Intraga viață politică a orașului, manipulând toți bărbații fie prin speculația slabiciunilor afective, fie prin voința de fier. De asemenea, Trahanache nu este numai Incoronatul și ticaitul, ci mai ales politicianul abil care prin firea calma și ticul "Ai putințica răbdare!" castiga timp de reacție, intimidându-si adversarii.

Chiar și la nivelul personajelor, Caragiale este un inovator în literatura română, rafinând procedele de realizare a portretelor acestora și marcând o etapă de maturizare a dramaturgiei românești.